

Traditional Neighborhood Design; Origins, Approaches, Challenges

Hesam Riahi Esfahani^{1*},
Iran University of Science & Technology, hesamriahi@arch.iust.ac.ir

Abstract

In recent decades emerging congress of new urbanism and its related approaches including Traditional Neighborhood Design, Transit Oriented Development, Urban villages and Smart Growth has drawn attention of many professionals. Members of this congress like CIAM has written an agenda and suggested design strategies in different scales (from a single building to a mega city district). TND (Traditional Neighborhood Design) as one of these, believes that one of the major problems of American cities is losing traditional neighborhoods. Accordingly they have restored and rehabilitated traditional neighborhoods principles for new era. Theorists of TND (Andre Duvani & Plater Zyberk) argue that automobile priority and sprawl are roots of many shortcomings in cities. So they recommend principles like pedestrian priority, public transportation, compact city and so on to oppose the current rhythm. Their utopia is a neighborhood which residents work and live in it and travel usually by public transportation.

However their utopia is pleasant in mind but there is a long way to prove that it can be built practically. It seems that designing different scales together in a package is far from mind. Even if this happens, designing neighborhood with a same module will be boring for residents in a long term. In this paper firstly new urbanism is introduced in general and then TND and their different aspects, aims and principles are cited. At the end advantages, disadvantages and challenges are discussed.

Keywords: Traditional Neighborhood Design – New Urbanism- CNU – TND

توسعه سنتی محلات؛ ریشه‌ها، دیدگاه‌ها و چالش‌ها

حسام ریاحی اصفهانی*

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علم و صنعت، (hesamriahi@arch.iust.ac.ir)

در چند دهه اخیر ظهور گروه نوشهرگرایی و ارائه دیدگاه‌های متفاوتی مانند توسعه سنتی محلات، توسعه مبتنی بر حمل و نقل عمومی، دهکده‌های شهری و رشد هوشمند توجه بسیاری از صاحب نظران را به خود جلب نموده است. اعضای این کنگره مانند جنبش مدرن خود را متعهد به یک منشور نموده اند و در آن سطوح مختلفی - از منطقه کلان شهری تا یک ساختمان- را هدف طراحی و سیاست گذاری های خود قرار داده اند. در این میان رویکرد توسعه محلات سنتی با اعتقاد بر اینکه مشکل بسیاری از شهرهای آمریکایی از دست دادن محلات سنتی است، اقدام به بازتولید و استخراج اصول محلات سنتی کرده است. بانیان اصلی این رویکرد - آندره دوانی و پلاتر زیبرک - معتقدند که اتومبیل محوری و پراکنده رویی ریشه بسیاری از مشکلات است. لذا اصولی که آن‌ها بیان می‌دارند مانند پیاده محوری، تنوعی از وسایل حمل و نقل عمومی، توسعه فشرده و ... همه در راستای مقابله با این پدیده است. آرمان این رویکرد دستیابی به محله‌ای است خودبسند که ساکنین در آن کار و زندگی می‌کنند و اکثر سفرهای خود را با وسایل حمل و نقل عمومی یا به صورت پیاده انجام می‌دهند.

اگرچه رویایی که این نهضت در ذهن افراد ساخته است بسیار دلپذیر و زیبا بوده اما اثبات اینکه در واقعیت نیز به همان دلپذیری خواهد بود امری است که هنوز به بوته آزمایش گذاشته نشده است. بنظر می‌رسد اینکه در یک پکیج کامل بتوان از منطقه تا محله را طراحی نمود بسیار دور از ذهن است. حتی اگر چنین اتفاقی بیفتد تعدد چنین محلاتی با ویژگی‌های کاملاً از پیش تعیین شده و استفاده از مدول‌های مشخص بسیار تک بعدی است و صرفاً به سلیقه و احتیاجات گروهی خاص پاسخ داده شده است. در این مقاله در ابتدای امر به بررسی رویکرد نوشهرگرایی به صورت اجمالی پرداخته شده است و سپس مفهوم توسعه سنتی محلات و اصول و اهداف آن ارائه شده اند. در نهایت مزایا و چالش‌هایی که برای این رویکرد متصور است بیان شده است.

واژه‌های کلیدی: توسعه سنتی محلات - نوشهرگرایی - CNU - TND